

veielse, inden det foreligger til Afgjørelse. Det kan ikke falde mig ind i Diebliffet at udtale nogenjomhelst Mening derom; men da naturligtvis begge Alternativer foreligge, foreligger ogsaa det Alternativ, at det ansees nødvendigt, at Sagen prøves i Udvalg. For dette Tilfælde er det, jeg vil tillade mig at henstille baade til den ærede Formand og til Regjeringen at overveie, om der ikke muligt med Hensyn til de andre foreliggende Sager paa et eller andet Punkt kunde være Spørgsmaal om en overordentlig Behandling og hurtigere Fremme end ellers, for at ikke Tid uden Nødvendighed skal spildes. Det er naturligtvis kun en Henstilling, men jeg troer at vide, at den ærede Formand ikke let, uden at det paa en eller anden Maade er blevet gjort til Gjenstand for Dmtale, bestemmer sig til at foreslaae saadanne extraordinaire Former. Det er ikke et Spørgsmaal, hvorpaa der kan være Tale om Svar i dette Dieblif; jeg troer kun, at det er rigtigt, at den Slags Ting bringes frem, da det jo ganske vist maa interessere Thingets Medlemmer, at ingen utilbørlig Fremsthyndelse af Sagerne finder Sted, men de paa den anden Side ogsaa maae ønske at benytte de Muligheder, hvorom der kan være Spørgsmaal.

Madvig: Til det Spørgsmaal, som blev reist af min ærede Sidemand tilhøire (Krieger), og det Svar, den høitærede Finantsminister derpaa gav med Hensyn til Variigheden af nærværende Samling, skal jeg tillade mig at knytte Udtalelsen af en Forhaabning. Naar den høitærede Finantsminister med fuld Ret betegnede den saakaldte almindelige Lønningslov i den Skikkelse, hvori den kan ventes at komme hertil, som indeholdende Spørgsmaal af megen Betydning og Spørgsmaal, der ere eguede til at fremfalde Tvivl, saa haaber jeg, at Regjeringen ikke blot ikke vil modstræbe en alvorlig Prøvelse af dette Lovforslag i dette Thing, men at Regjeringen vil lægge sit Lod i Bøgstkaalen, for at der i en Sag af saa stor og indgribende Betydning finder en alvorlig og indgaaende Prøvelse Sted, baade for Sagens Skyld og for Landsthingets Skyld, saa at man ikke for at faae

Loven færdig og komme hurtigt igjennem den slaaer Ting fast, som ikke bør slaaes fast uden efter den nøieste Overveielse.

Formanden: Det Spørgsmaal, der er blevet reist om Samlingens Variighed, har faa megen Interesse for Thingets Medlemmer og staaer ogsaa i en vis Forbindelse med den foreliggende Sag, at det ikke let har kunnet falde Formanden ind at standse Forhandlingen derom, saa meget mindre som dets Fremsettelse udenfor Dagsordenen ikke vilde blive negtet; men jeg skulde dog ønske, at man ikke fortsætter Discussionen over dette Spørgsmaal længere, da Behandlingen af Lovforslaget om Tillægsbevillingen jo er det, der foreligger.

Krieger: Jeg vil blot sige, at jeg har følt mig opfordret til at fremdrage dette Spørgsmaal, fordi det er mig bekendt, at 3die Behandling af Lovforslaget om de almindelige Lønningsbestemmelser i Begyndelsen af næste Uge vil komme for i det andet Thing, saa at altsaa det Hensyn, jeg har fremhævet ligeoverfor Regjeringen og ligeoverfor den høitærede Formand, havde sin praktiske Betydning. Forøvrigt var det af et Etiquettehensyn, at jeg ikke udtalte min personlige Mening om Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse i denne Sag; men det er jo ogsaa, hvis jeg dertil finder Anledning, lidsnok, naar Sagen foreligger her.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og Sagens Overgang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 53 Stemmer.

Formanden: Jeg skal annøde om, at Undringsforslag, som maatte ønskes stilledes til denne Sags 2den Behandling, maae blive indgivne i Bureauet inden Mandag Middag Kl. 12.

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af „Forslag til